ПОСТАНОВИ
І-ГО КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ.

ЗАГАЛЬНІ ОЗНАЧЕННЯ.

1. **Український Націоналізм** — це **духовий і політичний рух,** зроджений з внутрішньої природи Української Нації в час її зусильної боротьби за підстави й цілі її творчого буття.
2. Українська Нація є вихідне заложення кожної чинности та метове зазначення кожночасного прямування Українського Націоналізму.
3. Органічна звязаність націоналізму з нацією це факт природнього порядку й на ньому основане ціле розуміння істоти нації.
4. Нація це найвищий тип органічної людської спільноти, що при найбільшій своїй психольогічній та суспільній зріжничкованости має свою одну внутрішню форму, витворену на грунті подібного природнього положення, спільного пережиття історичної долі та невпинного стремління здійснитися повноті силової натуги.
5. Внутрішня форма нації це основний чинник її динамічного творення й разом з тим принцип синтетичного формування, що дає життю нації на протязі її історичного розвитку одну суспільну духову окресленість, виражену в ріжних її конкретно - індивідуальних виявленях. В тому означенню внутрішня форма — це ідея нації, що основує та уможливлює її історичне ставання.
6. Історичне ставання — цей наглядний вираз постійної актуальности національної ідеї — вказує на безоглядний ідеал нації, що полягає в її стремлінні вдержатися в системі світової дійсности в ролі безпосередньо - чинного підмету з як найширшою сферою впливу на оточення.
7. На шляху до власного самоздійснення в формі національної інтензивности історичного значення нація чисельно збільшує запас своїх біо - фізичних сил на поширеній рівночасно територіяльній базі; у цьому відношенні відбувається в ній процес постійного переформлювання ріжних етнічних первнів в синтезу органічної національної єдности; з погляду цієї своєї чинности нація все находиться в стані власного росту.
8. Найвидатнішим силовим засобом росту нації є її духова тугість, узмисловлена у витворених вартостях культури, що з одного боку затіснюють внутріщню спійність нації, а з другого—простелюють її шлях від осередного впливу на оточення. Культура не є тільки чинником національної окремішности та її відпорности назовні, але першим споміж чинників безпосереднього зазначення на оточенні духової сили нації, за яким з тим більшим успіхом слідує цивілізаційно - господарсько - політичне його опанування.
9. Умовою, що забезпечує нації тривалу й активну участь у світовому середовищі, є найбільш пристосована до всебічних інтересів національного життя політична організація, що нею є суверенна держава.
10. Держава — це зовнішня форма такої взаємочинности всіх діючих сил нації, що відповідає основним її якостям і в той спосіб уможливлює нормальний її розвиток у всіх можливих виявленнях; держава — це стан кожночасної окресленности нації, формою організованого співділання сил, замкнених в органічну цілість — систему, відмежовану назверх, як самостійна збірна одиниця.
11. Через державу стає нація повним членом світової історії, бо що лиш у державній формі свойого життя вона посідає всі внутрішні й зовнішні ознаки історичного підмету.
12. Державна форма життя найвимовніше підтверджує конкретне узмістовлення чинного характеру національної ідеї, а тому першим природним стремлінням нації є прикрити межі своєї державної виконности з цілим краєвидом свойого етнічного розпросторення, щоби таким чином державно оформити цілий свій фізичний організм — цю найважнішу живлову підставу своєї будучности.
13. Начальним постулятом українців в стані їх політичного поневолення є створення такої політично - правної організації, що нею є: **Українська Самостійна Соборна Держава.**
14. Для створення, закріплення й розвитку держави необхідна є засаднича умова: щоб

держава була висловом національної якости у спосіб найбільш творчої видатнос всіх складових органів нації отже виявляла систему організованої їх взаємочиннос на засаді інтегралізму суспільних сил з їх правами й обовязками, відповідно до значіння в цілости їх національного життя.

15. Український Націоналізм висновує для себе з провідних засад державної організа практичні завдання, підготовчі для здійснення державного ідеалу соборними зусилля українців-державників, соборників, зорганізованих на принципах: чинного ідеалізм моральної своєзаконности та індивідуального почину.

16. Першим завязком та переємником ідей Українського Націоналізму є покликана до жит **Організація Українських Націоналістів,** побудована на засадах всеукраїнства, надпа тійности й монократизму.

Відбувся бунт
28.1 до 2.2 1929р